

2023_Anul Aurel C. POPOVICI (XLVI):

un hibrid intelectual, un om naționalicește stricat? - dreptatea seculară a neamului! -
factorul ... întregei culturi omenеști este naționalitatea?

tribunism

șagunism

Aurel C. Popovici

TRIBUNA 1884

A.C. Popovici

compară pe conservatori cu oameni în vârstă ai unui popor, pe liberali cu tinerii plini de avânt, în plină bărbăție, iar pe democrați cu - copiii!

Ori-ce democrație este esențialmente egalitară?

A.C. Popovici

Judecata lui despre doctrinele politice este liberă de prejudecăți, senină, obiectivă!

AUREL C. POPOVICI

NATIONALISM SAU DEMOCRATIE

O critică a civilizației moderne

Séns

Grigore Nandriș

În războiul ideologic din timpurile noastre, principiul rasist ocupă o poziție centrală?

Factorul adevărat al întregei culturi omenеști este naționalitatea!

Anul tribunistului Aurel. C. Popovici

Multe doctrine, în deosebi astăzi, se întemeiază pe adevărurile enunțate în studiile sale; multe mișcări naționale, nu numai dela noi, își legitimează existența în lumina acestor legi. Excesele, în care ele cad uneori, nu infirmă valoarea acestor legi, exagerările sânt reacțiunea firească împotriva viciilor ce amenință viața însăși a națiunilor. Judecata lui despre doctrinele politice este liberă de prejudecăți, senină, obiectivă. „E cunoscută comparația lui Romer și Bluntschli. Amândoi acești Elvețieni compară pe conservatori cu oameni în vârstă matură ai unui popor, pe liberali cu tinerii plini de avânt, în plină bărbăție, iar pe democrați cu - copiii! ... Sub regim de ordonată libertate, oamenii de valoare se ridică prin meritul lor și formează o clasă. Statul trebuie s’o recunoască. În regim de libertate, poporul devine naționalitate. Statul trebuie s’o ocrotească de democrația cosmopolită. În regim de libertate inegalitatea crește. Statul n’are cădere a o nivela. Numai religiunea are această putere. Toate acestea ne dovedesc până la evidență, că libertatea e un principiu aristocratic, cu desăvârșire aristocratic, și deci în antiteză ireductibilă cu democrația, al cărei princip fundamental e egalitarismul. Un liberal care se face democrat, sau nu știuse ce e liberalismul, sau îl trădează de dragul plebiei demagogilor. Vorba e că tocmai libertatea adevărată produce caractere nobile. Democrația egalitară produce caractere plebeie. Alegeți! (...)”; „Nici în practică, dar nici măcar în doctrină, un suflet liberal nu poate fi democrat, dacă este ceea ce trebuie să fie: adevărat patriot și liberal după trebuințele reale ale neamului

său, nu după mofturile doctrinelor abstracte. **Ori-ce democrație este esențialmente egalitară.** Iar liberalismul este negațiunea cea mai categorică a egalității deduse din abstracții, din teorii, din fantezii. Liberalismul adevărat, cum era d.p. cel englezesc nu pornește din visuri ci din practica vieții. El imită pilda dezvoltării în natură, nu cea din sere artificiale.

El n'a așteptat pe Darwin ca să vadă că numai lupta pentru existență dezvoltă în om cea mai puternică pârgă de bună stare: interesul lui personal. Știe că așa-i în firea toată dimprejur. Și că în politică lupta trebuie să fie omenește îngădită dar - liberă. Căci de unde nu e, ea încetează și e hărăzită Statului. **Liberalismul adevărat s'a născut din lupte bărbătești contra robiei. Nu a „emanat” din invidii și cârteli de babe plângătoare ce conduc demagogiile egalitare, socialiste, țărăniste.**

În robia cezaristă sau demagogică toți sunt egali - sub greutatea lanțurilor, sub imperiul egalitar al foameii, al mizeriei generale, al tragerii pe sfoară”. În războiul ideologic din timpurile noastre, principiul rasist ocupă o poziție centrală. Unii l-au ridicat la rangul de dogmă mistică. Concepția rasistă este o creație a detestatului secol al XIX-lea cu științificismul său, pe care-l repudiază și acei ce au profitat pe urma lui. Enunțat de Francezul Gobineau principiul rasist a fost elaborat în laboratoarele germane și transformat în armă de luptă cu două tăișuri. **Într'adevăr odată ce te proclami rasă superioară cu privilegiile de popor stăpân față de celelalte popoare sclave, unde se opresc aceste pretinse drepturi ale supraomului?** În teorie ele tind la subordonarea și robirea tuturor celorlalți intereselor tale, în practică la crearea și justificarea unei mistice războinice.

Aurel C. Popovici a trăit și a activat în centrul curentelor cari sânt pe cale să deslănțuie furtunile ideologice de astăzi. Problema rasei a stat în centrul preocupărilor sale. Documentarea temeinică asupra acestei chestiuni o vădesc în deosebi eseurile: *Influența rasei în cultura Italiei, Caracterul național și cultura, Încrucișarea de rasse.* Relevând importanța rasei, spiritul latin, clar și echilibrat al lui Aurel C. Popovici având simțul proporțiilor și al nuanțelor în cea mai înaltă măsură, nu cade în exagerări compromițătoare și în misticism zoologic. **„Totdeauna în înțelesul meu – spune el o rasă = naționalitate. Aici întrebuițez expresia „rasă” pentru că vroi să lămuresc mai ales ceea ce se crede azi sub „rasă” în cercurile de cari stau aproape eu însumi, dar ale căror idei eu însumi nu le pot aproba decât în parte” (...)** **„După a mea convingere, repet, noțiunea rasă e din cale afară vagă. Ea nu se deosebește, în fond, întru nimic, de abstracția omenirii ... Factorul adevărat al întregii culturi omenești este naționalitatea” (...)** A.C. Popovici anunță o lucrare specială asupra acestei chestiuni. Este probabil lucrarea *Renașterea națională*, al cărei manuscris s'a pierdut, sau a fost făcut pierdut, pentru că editorul n'a văzut sau n'a vrut să vadă rentabilitate în exploatarea lui. Realitatea obiectivă a neamului românesc este pentru Aurel C. Popovici țărănimea: **„Adesea mi-am pus întrebarea: de ce oare țărănimea românească din Moldova și Banat, din Maramureș și din Argeș, din Ardeal, din Muntenia și din Bucovina e aceeași, afară de mici nuanțe neînsemnătoare”.**

Și de ce clasa cultă românească din aceste deosebite țări, se deosebește așa de mult? De ce mai ales în această clasă cultă se găsesc atâtea tipuri spălăcite, fără nici un relief, fără nici o rezistență? Eu cred că între cauzele acestea, căci sunt mai multe, mai ales două ar fi foarte ușor de pus în lumină: una e promiscuitatea etnică dela orașe, cealaltă ține de diversitatea influenței culturale în timpul copilăriei. Chiar și Românul adevărat, dacă e covârșit de mic copil, de cultura franceză în România, de cea germană în Bucovina, de cea maghiară-germană în Ungaria, devine foarte ușor **un hibrid intelectual, un om naționalicește stricat**, nenorocit pentru toată viața lui și a poporului său” (...) Meditând asupra acestor

adevăruri vom ajunge astăzi la o înțelegere mai clară a multor probleme ce s'au pus la noi dela Unire încoace. Dar „... nici popoarele, nici limbile, nici culturile nu pot să rămână absolut pure. Ele toate cuprind și trebuie să cuprindă și oarecari elemente străine. Și aici, ca și în cele mai multe manifestări omenеști, **binele e la mijloc**, nu în extreme, nu în exagerări. Dar trebuie să facem dintru început o rezervă; oricare ar fi elementele străine și oricât de bune ar fi ele, fondul etnic al poporului, al limbei și al culturii sale trebuie să covârșească toate adausurile, trebuie să le poată asimila ușor, fără nici o zdruncinare (...)”.

Concluziile la care ajunge Aurel C. Popovici în acest domeniu sânt o dovadă mai mult pentru temeinicia și firea cumpănită a judecății sale. „**Amestecul rasselor inferioare din imperiul roman cu ceea ce mai rămăsese din vechiul neam roman trebuia să ducă la o corcire totală, la producția acelor tipuri spălăcite, vielene, fără Dumnezeu și fără patrie, fără cap și fără adevărată cinste, corupte și coruptătoare, simple stomahuri ambulante - cari prăpădesc Statul Roman**” (...).

Aceste adevăruri au dureroase ecouri în vremurile și în părțile noastre. Pe de altă parte însă: „**Fiecare rassă are nevoie, din când în când, de o împrăpătoare a sângelui său, de un fel de infuziune de sânge nou, în proporții potrivite.**

Un asemenea amestec discret cu o rassă apropiată e chiar o condiție de sănătate și prosperitatea națională; e o altoire, o înobilare” (...) Aceasta este concepția lui Aurel C. Popovici, ferită de rătăcirile exagerărilor, dar mai puternică decât toate misticismele, prin tăria credinței liniștite în **dreptatea seculară a neamului și în sănătatea lui etnică**».

(va urma)

Marius HALMAGHI

Sursa online:

<https://www.tribuna.ro/stiri/cultura/2023-anul-a-c-popovici-xlvi-un-hibrid-intelectual-un-om-nationaliceste-stricat-dreptatea-seculara-a-neamului-factorul--intregei-culturi-omenesti-este-nationalitatea-172871.html>

tribuna.ro/stiri/cultura/2023-anul-a-c-popovici-xlvi-un-hibrid-intelectual-un-om-nationaliceste-stricat-dreptatea-seculara-a-neamului-factorul--intregei-culturi-omenesti-...
Tribuna
Dintotdeauna pentru totdeauna!
Eveniment Actualitate Stiri de pe strada mea Sport Cultura Sanatate Timp liber Tribuna femeilor Descopera lumea
2023-Anul A.C. Popovici (XLVI): un hibrid intelectual, un om naționaliceste stricat? - dreptatea seculară a neamului! - factorul ... întregii culturi omenesti este naționalitatea?
Marius HALMAGHI 12.11.2023 21:39 221 vizualizari 0 comentarii
București - Jyväskylä
410 EUR REZERVAȚI ACUM

În: *Tribuna*, 12 noiembrie 2023